

Løgstør, som meget nødig vil gaa ind paa en Forandring, hvorved enten Morgentoget fra Hobro kommer senere end hidtil, eller Morgentoget fra Løgstør skulde afgaa tidligere end hidtil. Man maa, siger jeg, enten gøre dette eller anskaffe en ny Togstamme for at kunne lade to Tog løbe mere baade paa Viborg—Aalestrup og paa Hobro—Løgstør Banen. Disse Tog ville medføre en Udgiftsforøgelse af henholdsvis ca. 50,000 Kr. og ca. 96,000 Kr., og det siger sig selv, at nogen meget stor Tilbøjelighed til at sætte sig i en saa meget større Driftsudgift paa disse i og for sig mindre vigtige Banestrækninger, kan der under Statsbanernes nuværende Driftsforhold ikke være. Jeg kan lige saa gerne ved denne Lejlighed oplyse, at medens det Resultat, vi havde af Statsbanernes Drift i det foregaaende Finansaar, var meget ugunstigt — der var beregnet et Overskud paa henimod 3 Mill. Kr. og blev kun et Overskud paa omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. — og medens Grunden til dette uheldige Udfald for os i Fjor stod saaledes, at det syntes væsentlig foranlediget ved de meget høje Priser paa Kul, saa er i Aar, da denne uheldige Omstændighed ikke længere skulde virke, Forholdet dog det, at, saa vidt jeg i Øjeblikket kan se, vil Resultatet af Statsbanernes Drift i indeværende Finansaar blive et Underskud paa omtrent 1 Mill. Kr. Jeg tør vistnok sige, at under disse Forhold er der nogen Grund til ikke at være alt for vidtgaaende i de Krav, man stiller til forøgede Driftsudgifter for Banerne. Men jeg skal tilføje, at jeg meget gerne paa den Foranledning, det ærede Medlem paa ny har givet, skal lade undersøge, om det ikke kunde være muligt ved at fremskynde Kørehastigheden noget, eller ved at ændre Afgangstiderne lidt kunde tilvejebringe en Forbedring af den Tilstand, han saa ofte her har udtalt Klage over. — Dernæst kommer jeg til et andet Spørgsmaal, som ogsaa oftere har været fremdraget, nemlig om Befordringen af letfordærlige Varer med fremskyndet Hurtighed. Det er særlig Ost og Svineflomme, man beklager sig over ikke at kunne faa befordret med den større Hurtighed til den lavere Takst. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse i Takstloven, hvorom det her drejer sig, gaar ud paa, at Administrationen har Ret til at indrømme den omhandlede Lempelse for „letfordærlige Varer, som henhøre til de vigtigste Livsfornødenheder“. Altsaa, for saa vidt der er Tale om Varer, der ikke fyldestgøre de to Betingelser, at være let-

fordærlige og at høre til de vigtigste Livsfornødenheder, savner Administrationen Ret til at kunne indrømme saadan Lettelse. Hvorvidt det nu kan siges om Ost, at det er en Vare, der baade er letfordærlig og hører til de vigtigste Livsfornødenheder, kan i alt Fald være Genstand for Tvivl. Men jeg mener, at hvis der skulde gøres nogen Ændring i det nugældende, — og det vil naturligvis medføre forøgede Udgifter for Staten, idet Fordringen jo gaar ud paa, at man vil køre hurtigere til billig Pris — jeg siger, at hvis der er Grund til at gøre nogen Forandring, forekommer det mig rigtigst at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, naar vi, hvad jeg antager vil ske i en ikke alt for fjern Fremtid, komme til at beskæftige os noget med Statsbanetaksterne; der vil Behandlingen af dette Spørgsmaal naturligvis høre hjemme. — Det samme gælder med Hensyn til det næste Spørgsmaal, som har været paa Bane mellem Udvalget og Ministeren, nemlig om Forøgelse af det Antal Fribilletter, som tilstaas Børn til Ferierejser. For Tiden er Forholdet det, at der til Almueskolebørn i Kjøbenhavn og Omegn: Frederiksberg, Utterslev, Valby og Sundby, udstedes Fribilletter til Ophold paa Landet i Sommerferien; Antallet sidste Aar var omtrent 14,000. Desuden tilstaas der Kommuneskolerne udenfor Kjøbenhavn fri Befordring paa en Udflugt en Gang om Aaret saavel for Lærere som for Børn; Antallet af Børn, der derved have haft fri Rejse, har været omtrent 64,000, Antallet af Lærere omtrent 2,300. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have noget imod, at Adgangen for Børn her fra Kjøbenhavn til at komme gratis paa Landet udvides. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal har ligesom det forrige været Genstand for Jernbanel Kommissionens Overvejelser, og i Kommissionens Betænkning er det foreslaaet, at Midlerne til Fribefordring i dette og lignende Øjemed skulde stilles til Raadighed ved Bevilling paa Finansloven, saaledes at der paa vedkommende Ministeriums Budget optages en Bevilling til at dække den Udgift, der er nødvendig. Det er en Fremgangsmaade, som vistnok er at anbefale, for saa vidt som det Offer Statskassen yder ved at give Fribefordring, saaledes vil fremtræde aabenbart, og Statsbanernes Regnskab ikke betynges mere end rimeligt er. — Endelig er der vedrørende Statsbanerne berørt Spørgsmaalet om Anskaffelsen af Dampfærger til Gedser-Routen. Man har klaget over, at det Honorar, der